

Nro. 5.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indult Bétsből, Kedden Januarius 17-ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

A' leg közelebb múlt szombaton, reggeli 5 óraker, itt a' belső városban, az úgy nevezett Veres Torony útzában, egy Klavir melleknek, 40 esztendőben forgó, deli természetű, szép felesége, férjének feslett életét, nagyon szívére vévén, azon háznak 2-ik emeletéből, mellyben lakott, az ablakon ki ugordván, és feje kaponyája úgy két felé repedvén, hogy minden agya veleje ki fordult, szörnyű halált holt.

T. N. Szathmár Vármegyének számos esztendeig volt Első Vicze Ispánya, Tek. Luby Károly Ur, a' ki magát, a' Magyar Országai Ország-

Gyűléseken is, mint ezen Vármegyének Követje, több versben eszméletessé tette, a' Mélt. Királyi Táblánál Assessorrá neveztetett.

Magyar Ország.

Ungvár. — A' múlt 1803-ik esztendőben December' 15 dikén, egy igen érdemes, szelid, 's ember szerető szíviért közönségesen kedveltetett, 's tiszteltetett tagjától, úgymint Fő Tisztelendő Gál Mathé Kánonok urtól fosztá-meg a' halál ezen Munkátsi Megye béli Kaptalant. Tudománnyal, felebaráti tökéletes szeretettel, ritka erkölcsi tulajdonságokkal tükör gyanánt szolgáló életének ugyan 63 esztendejében, de sokkal többre méltó idejében, múlt ki a' tisztelt egyházi személy e' világból, a' ki végső rendelése által is azzal bizonyította-meg érzékeny és a' köz jóért buzgó szívét, hogy élelmére kiszabott esztendőnként való tsekély jövedelméből, szoros gazdalkodása által a' maga házi szükségait keskeny katarok közé szorítván, hátra hagyott vagyonyából, a' S. Allya Ujhellyi kisdetek' Oskolájának számára, a' hol Papi és Esperessi díszes Hivatalait 22 esztendőig egy folytában ditséretes és épületes előmenetellel folytatta, ezer Forintokat ajánlott és hagyott.

Gyula, Békés Vármegyében, Nov. 21-dikén. Azonkörnyülállás, hogy Nemzetes V. lő Domokos Lőrincz Tábla Biró úr és eddig volt érdemes Fő Jegyzőnk az utóbbi N. Bihar Vármegyében tartatott Restauratio alkalmatosságával azon Vármegye Fő Jegyzőjévé választatván, N. Megyének elhagyta, nálunk is nem kevés vál-

kozást hozott magával; tudniillik a' minnyájunktól különös szeretettel tiszteltetett Fő Ispányunk Méltóságos Szent Györgyi Horváth Sigmund Királyi Udvari Tanácsos úr, már előbb közönséges Gyülelést rendelvén a' fellyebb irt napra, minekutánna Domokos Lőrincz Ur eddig Közönséges megelegedéssel viselt Fő Jegyzői Hivatallyát hathatos és ékes beszéddel resignálván, tőlünk elbútsuzott volna, mind két részről volt nem kevés illetődéssel: végre Fő Nagysága az illy formán meg ürült Fő Jegyzői hivatalra Fő Szolga Biró Vidovits György urat felemelvén, ennek helyébe Paulovics József All Szolga Birót, All Szolga Birónak Stummer János Esküttet, ennek helyébe Török József Cancellistát, Cancellistának pedig Padruban Józsefet, ki nevezni méltóztatott. Melly változás és gradualis Promotióval ezen T. N. Békes Vármegyének Rendel közönséges értelemből tökéletesen, 's különös vigasztalással meg elégedtek.

Olafz Örfzág.

Hiteit leheté azon 26-ik Decemberi Veronai tudósításoknak adni, mellyek szerént a' Mantuai Legnagnoi, Peschierai és Pizzighettonei erőllégekbe sok eleséget ágyukat, 's egyéb munitiókat gyűjtenek a' Frantziák, meg határozni nem tudhattyuk. A' Legnagnoi erőllégek' jobbitásán 2000 ember dolgozik naponként. — Az Olafz Respublikában ismét erőssen recrutáznak.

A' Rómába küldetett rendkívül való Baváriai követ Häfelin úr, már egynéhány conferentiát

tartott General - Vicarius S o m a g l i a v a l és több Kardinálisokkal. Az ő követségének tárgya a' Baváriai Vál. Fejedelemségi új Püspökségeknek organizatziójok.

A' 17-ik Decembéri Római tudósítások szerint, Orosz Császári Generál H i t r o f f, a' ki a' maga kegyelmes Fejedelmének költségén, Európának minden nevezetesebb tartományait, 's városait bé járni szándékozik, hat hetektől fogva ott múlat. Ott való múlatása alatt, minden Rómában lévő institutumokat, akadémiákat, nevelő 's beteg házakat, egy szóval mindent, a' mi, az ő házonra lehető fordíthatóságára nézve, figyelmelességet érdemel, meg látogatott, 's meg vizsgál. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nagy Britannia.

L o n d o n, Decemb. 16-dikán. — Mint-hogy az Udv. Újságban olvassuk, nem hozhatjuk kétségsbe, hogy a' Frantziák St. Domingo szigetén a' Dauphin és St. Marc nevű erősségeket, az ott olálkodó Admirál Dükworth hajós seregének által adták légyen. Aux-Cayes várossa is Kapitulátziót ajánlott az Anglusoknak. Annyira szorongattattak ezen erősségekben a' Frentziák, hogy mártsak e' kettőközött, vagy kapitulálni, vagy a' Feketék' kezére jutni, tehettek választást.

Tsak ugyan annyi tehát e' lizerént, mintha már egészízen elvesztette volna Fr. ország a' maga külső birtokai közzül a' leg betsesebbiket. St. Domingo, vagy Hispanióla, egy 1500 negy lizegetű német mértföldnyi kiterjedésű sziget, a' mel-

Ilyen találató lakosoknak száma mintegy 800 ezerre megyen, a' kik között alig találatnak 80 ezer fejr és szabad Europaiak, a' többek minnyájan fekete rabszolgák, a' kik ott a' földet mivelvén, az Európában elkelő Napnyúgoti Indiai terméseknek, szerzeményeknek (a' milyenek a' nadméz, káve, kakaó, pamut, indigo, 's a' sokféle drága fanyemek) valami egy ötöd részeket, majd tsak ingyen szolgáltatták. Ezen nevezetes szigetnek elvezése közönségesen annak tulajdonittatik, hogy a' mostani Fr. Országlószék éppen ellenkező eszközökkel kezdett vala élni a' sziget' kormányozásának elintézésében, mint sem-hogy annak fekete lakosai' segedelmekkel, a' szomszéd ellenséges birtokokat felzavarni, 's ilyen képpen a' St. Dominói Feketéknek egyéb dolgot adni akart volna. A' Touffaint-Louverture' historiájából veszi a' szerentsétlenség a' maga eredetét. Hazájokból a' tengeren olálkodó Anglusok miatt telyességgel semmi segedelmet nem vehetvén, a' szegeten a' rabszolgaságot lerázni akaró Feketéktől szorongattatván, és fogyasztatván, tsuda, hogy ennyi ideig is meg maradhatott a' Gen. Rochambeau' kevés népe a' szigetnek néhány váraiban.

A' Dauphin és St. Marc váraikban kapitulált, 's azután az Anglus hajókra szállittatott Fr. katonák' állapotjának kedvetlen ábrázatját lehetetlen lerajzólni. Már régólta tsupán lóhúffal éltek. Az Admiral Dükwort tudósításában a' következő nevezetesebb környülállások fordulnak elő ezen Napnyugoti Indiai új történetek föl: —

„A' Feketék vezére Gen. Dessalines, úgy

tudositván a' St. Marc öblében álló Hajós Kapitánt Walkert, hogy ő a' várban lévő Fr. őrző sereget, a' melly már utolsó inségre jutott volna, meg támadni, 's kardra hányatni szándékozna; nagyon kérettetett ettől, hogy azt ne tselekedje, t. i. az őrző sereget kardra ne hányassa; mivelhogy azt az öbölben lévő Anglus hajók felvenni, és a' Molei várba hadifogságra vinni akarnák. Sept. 1-ső napján a' Fr. Komendáns Gen. Henin a' Kapitulationzióval megkínáltatott, mellyet ő némünémű alkudozások után elfogadott. Henin és az ő Generáltábjá, az Anglus Kapitány hajójára, a' többi Fr. katonaság pedig, mind egygyütt 855 emberek más hajókra felhordozaskodtak, 's az öbölből elveztek, minekutánaa lóhull, untig eleget ettek volna. —

„Hogy a' Frantzia apró hajóknak útjok, a' mellyek St. Domingónak Kap. nevű kikötőhelyekbe eleséggel hordottak-bé, el lehessen vágni: szükségnek találattott, hogy a' Dauphin nevű erőseget hadi hajóink megtámadják és elfoglalják. Szerentsésen elérvén tzelunkat, az egy Hadnagyból és 75 közemberekből álló őrző sereget, hajóinkon hadi fogságra hoztuk. Értésünkre esvén azonközben ezektől, hogy Fr. General Dumont egy késérő tsoporttal, ezen vidéken a' Feketék' kezére kerülve, igen veszelemes állapotra jutott volna, izenetet tettünk a' Fekete vezéreknak, hogy a' nevezett Generált a' véle lévőkkel azonnal adnák ki. Nagy Szerentse, hogy, a' Feketéknek kezéből megmenthettük őket. Az ágyuknak elhuzására hajóink nem lévén jelen, bészégeztük azoknak lyukaikat, &c. —

A' mi továbbá a' nevezetes St. Domingo szigete politikai állapotját illeti, e' még igen homályos környüállások között látszik lenni. Minden tudósításokból azt lehet kihozni, hogy az Anglusok valamint egy részről egy kézre dolgoznak a' Feketékkel, úgy más felől méltó félelemmel vannak töltek, ne hogy olyan hatalomra találják őket segélleni, a' mellyet még valaha magok is megérezzenek. Külömben miért szegeznek - bé 's tennek haszonvehetetlenekké azon ágyukat, a' mellyeket a' St. Domingói elfoglalt erősségekben hátrahagyni kénytelenítettnek? Segítik ők ugyan a' Feketéket, mint Szövetségeseiket, a' menyiben a' Frantziáknak ártani kívánnak, 's ezen tzeljoknak elérésében a' Feketéek is eszköz gyanánt szolgálnak nékik: de azonban nagy vigyázással vannak erántok, &c.

„A' Feketéek (így fejezi ki egy író magát) egészízen elhatalmasodtak St. Domingo szigetén; az ő pulztitássoknak nincs határa; 's minthogy 80 ezer minden hadi nyomorusághoz néki törődött fegyveresekből álló táborok van, még az Anglusokkal való békességnek helyreállása után is kevés reménségek lehet a' Frantziáknak, hogy rajtok erőt vehessenek, 's őket az engedelmségre vizsgálva téríthessék. A' Fejérekhez, a' kiket csak kézrekeríthetnek, minden tekintet nélkül leg nagyobb kegyetlenséggel viseltetnek ezen Fekete lakosok. Minekutánna egy ideig kinozták őket, azután Kanibálokhoz illő érzéketlenséggel oltják ki a' világból. A' hozzájuk általálló Frantziákhoz ellenben nagy kedvezéssel viseltetnek, sokakat már tisztékké is tettek magok között. Az az úgy neve-

zett Lengyel Légión nevezetesen, a' melyet a' Frantzia Országlovászok Olasz Országból a' múlt tavaszon St. Domingó szigetére áttalzállítottak vala, minekutánna Káp városában egy fegyvermagazinumot felprédált, 's több egyéb tilalmas dolgokat is el követett volna. azzal nagy részt a' Feketéhez pártolt által. Fegyvert és egyéb hadi készületet bőszéggel kapnak, az Anglusoktól 's még titkon az Amerikaiaktól is, a' támadók."

London, Dec. 18 ikén. Ceylan szigetén veszedelmes betegség vesztegeti az Anglus katonaságot. Már valami 30 tisztek és 1000 Europai katonák lettek közöttök a' halál ragadományává; az ő zsoldjokon lévő Indus fegyveresek között pedig leg alább 10 ezer ember hullott el. A' betegség, melly őket vesztegeti, valami veszedelmes hideglelésnek neve. Az 5-dik Regiment 200 emberre olvadt öltöze.

A' majd szünet nélkül való szélveszek azt okozták, hogy egynéhány hetek óta csaknem egészízen elvágodtak az Angliai partok a' száraz Europától. Csak a' Dec. 10-dikén érkezett levelekből tudunk ennyit: hogy az Orosz Birodalom még, szünet nélkül téteti a' hadi készületeket; hogy a' Német Birodalomban a' Lovas Rend' régi jussainak fenntartathatása, a' mellyel a' Bavariai és Hassiai Udvarok új intézeteket kezdettenek tenni, foglalatoskodtatja a' Birodalom Fejének méltó figyelmetességét; és hogy Pruszsiának leg főbb gondja, arra venni a' Fr. Országlovászokat, hogy a' jövő tavaszig Elzaki Német országról minden seregeit Fr. országba haza hivaassa.

A' Parlamentom béli tanátskozások és vetél.

kedések az Országglószéknek nagy meglepésével minden sértető kifejezések nélkül folynak mostanában. A' közlésebről előfordult tárgyak között nevezetes volt az, a' mellyet a' Hadi Cancellarius az Angliai reguláris katonaságnak a' jövő éftendőre kívántató száma eránt, a' Parlamentom eleibe terjesztett. Mind együtt 166,697-re tette ezeknek számokat, a' kik közzül a' három eggyesült országokban (Angliában, Skotziában, Irlandiában) 129 ezer, és Napnyugoti Indiában 38 ezerén fognak lenni. A' Nemzeti katonaság (az úgy nevezett militzia) 200 ezer, és az Önként vállalkozottak 380 ezer emberekből, állanak Angliában és Skotziában; Irlandiában pedig 70 ezerből, &c. Az ezekre kívántató költség 11 millió Font Sterlingekre (több mint 110 millió forintokra telik). — Ennek jóvá hagyását kívánta végezetre a' Minister a' Parlamentomtól.

Nevezetes volt ennek felette az Irlandiai támadást illető tárgy is, a' mellyre nézve a' volt a' Minister javaslása, hogy ezen országban a' Habeas Corpus Aktát, az Anglus személyes szabadság' leg betsesebb oltalmazó paizsát, még egy ideig fére tenni, 's a' helyett a' Katonai Törvénynek szabad folyamatott engedni, igen szükséges volna. — „Hogy ilyen eszköznek elővetelét javasolni kéntelenítettik (úgy mond) igen sajnálja: de haszontalan, minthogy olyan az idő, hogy az ember felhagyni kéntelenítettik szabadságának egy részével azért, hogy a' más részét megtarthassa. Egy ilyen eszközhöz való nyulásra, nem egyszer volt már Angliának ezen Fr. revolutzió alatt szüksége. Kétségen kívül való dolog az, úgy mond,

hogy Fr. országban olyan Irlandiai árulók tartózkodnak, a' kiknek közbenjárások által Frantzia és Irlandiai országok között az egygyetértés fenntartatik; pedig ezen árulóknak az Angliai Ország-lószék az 1798 ik esztendőben már egyszer megkegyelmezett. Frantzia ország abban mesterkedik, hogy Irlandiának töllünk való el idegenítése által bukasson meg bennünket. De nem fogja tzélját elérni. A' ki előtt Fr. országnak tzélozásai esméretesek, kétségbe nem hozhatja a' Hadi Törvény' Irlandiában való fenntartatásának szükséges vóltát. Bonaparte, el akarná ha lehetne egymástól választani a' két országot, minthogy tsak ezen esetben gondólja, hogy ártalmunkra lehet. Ha ez a' két ország egygyes lehet, bizonyosán meg fog Fr. országnak felelni tudni."

Sokak külömböző vélekedéft nyilatkoztattak ezen tárgy eránt: — „Szeretném (mond Hutchinson) ha megmondanák, Ministereink, mire tzélozzanak azzal, hogy Irlandiának állapotját, a' Fr. Országlószéktől függésben lévő országoknak állapotjokkal özfze hasonlítván, azt ennél boldogabbnak lenni erőssítik. Azt akarják-e mondani, hogy Irlandia boldog, azért, minthogy nem abban az állapotban vagon, a' mellyben Hollandia, Helvetzia, és az Olafz Respublika? és hogy Irlandia, azért, minthogy nem abban az állapotban vagon, a' mellyben Hollandia, Helvétzia, és az Olafz Respublika, 's hogy azért, hogy nem olyan szerentsétlen, mint ezek: nem panaszkodhatik, és áldhatja Kormányozóféket? Lehet-séges-e az, hogy a' kisebb vagy nagyobb szerentsétlenség elegendő indító okúl szolgálhasson

arra, hogy Irlandiának szerentsébbé való tétetődéséa rajta ne légyünk, és egy illy rég követett, de a' tzelra el nem juttató úttól és módtól el ne álljunk? Uj Syttema lenne ez Angliában. Mit mondtak volna azon Bároink, a' kik a' 13-ik Században a' mi Szabadságunknak nevezetes fundamentomat nyerték, 's mit mondtak volna az Anglus Szabadságnak fundálói, ha az ő kérések fére tétetődöt volna, azért, hogy nem a' mi országunk vólt a' leg szerentséllenebb. En a' midön a' Minister' javasálára voksmat ndom, fájlalva foka-dok ezen vallástételre, hogy szomorúan szemlélem elhalasztatni Ministereink által azon egyetlenegy eszközt, a' melly tsak egyedül akadályoztat-hatná meg a' veszélynek visszátérését. Míg Ministereink a' tudya lévő nemes tárgyat Irlandia eránt tökéletességre nem vizzik, addig el nem mond-hatom, hogy kötelességeknak megfelelték légyen; mivelhogy nem adták a' Felség' kezébe azon eszközt, a' melly szerént a' maga népeinek egygyes-ségeket és egész erejeket, azon szempillantatban, a' midön leg betesebb jusunknak védelmeztetése fo-rrog fenn, hasonra fordithatta volna."

York nevű tag, Hutchinsonnal lévén egy ér-telemben, úgy ítélte hasonló képpen, hogy azon nemes tárgy' végrevitelének halasztása, a' melly az Irlandiai zürzavaroknak végetvethetne, még igen veszedelmes következéseket vonhatna maga után. — Lord Castlereagh a' Minister' javasálását ma-gasztalta, azt állítván, hogy tsak a' munkában vétetve lévő rendkívül való eszközök, a' Katona Törvényeknek fenntartatása, rettentheti meg az Irlandiai támadókat, 's tsak a' tarthatja meg a'

hazát, &c. — Mind ezek után voksolásra kerül-
vén a' Minister' javaslása, helybehagyatott, ennyi-
ben, hogy a' közelébbi ülésben másod versbéli ta-
nátskozás tartasson felette.

A' mi a' katonaság' számának 's az arra ki-
vántató költségnek meghatározása felett való ta-
nátskozást illeti, ennek alkalmatosságával már
Pitt is jelen vőlt a' Parlamentomban, és egy
igen gyökeres beszédet mondott - el, minekutána
arra a' Windham és Fox oltsárló szavaik ál-
tal, a' kik az önként vállalkozottak' 's a' nemze-
ti katonaság' seregének, igen keveset tulajdonítá-
nak, 's bizodalmokat leg inkább a' rendes kató-
nák' védelmében helyeztetik, felindítottatott vól-
na. — A' Windham' beszédének ilyen képpen ad-
ják elő summás foglatatját; — „Semmi dítseret-
re méltót nem találok Ministereinknek intézeteik-
ben, oltsárlásra méltót ellenben igen sokat. Ön-
ként vállalkozott seregeinknek számos vóltát nem
néknek, hanem népünk' buzgó hazafiságának kö-
szönhetjük. Azoknak bátorságokat és készségeket
sem hozhatjuk ketttségbe. Katona ruhába öltöz-
ködtek: azonközben, a' valóságos ütközetekre
még nem lehet őket fordítani; leg feljebb is tsak
portázásokra, tsak apró kitsapásokra, alkalmato-
sok. Az ellenség előtt állván, mindenkor othon
hagyott házoknépe forog elméjekben. Miért nem
emelték inkább Ministereink kétszer többre rendes
seregünknek számát? Ha számos hadi hajóink meg
nem őriznek: roszsz fog lenni Angliának állapot-
ja. En' tsak egyedül abba helyeztetem reménsé-
gemet, hogy hadi hajós seregeink meg fogják az
ellenségnek kivezésit gátolni, &c.

Pitt így felelt mind ezekre: — „Nem hagyhatom tisztelt barátomnak vélekedését helybe. A' rendes katonaságról magam is sokat tartok: hanem e' mellett az is való, hogy a' mostani terhes környülállások között, nem bizhatjuk hazánk' védelmezését csak egyedül arra; sokkal szélesebben kiterjedő és melzszebb néző oltalmazó 'systemát kell felvennünk. A' rendes katonaságból álló sereg elől menvén, és körüllette az önkéntvállalkozottak öfzize seregelvén, ötet követni fogják. Vajha ezen utólsobbakat is arra a' tökéletességre vihetnők, hogy hazánk' védelmét rájuk bízván, rendes seregeinket tettzésünk szerént az ellenség' országa ellen küldvén, a' tölle elnyomatott idegen országokat az ő járma alól ki szabadithatnók! A' leg első alkalmatoffaggal által kell nekünk a' hadakozást oda tennünk, hogy, talám más száraz Europai Hatalmasságoktól is sigittetvén, Hannoverát a' Fr. sereg pusztításaitól megmenthesük, Hollandiát az ő sajtoló kezei közzül kiragadhassuk, 's Fr. ország ellen Európában jobb 'Systemát állithassunk - fel. Az én tanátsom ez, hogy önkéntvállalkozott nagy számu sergünknek adjunk lehető kiterjedést és tartótságot, és seregeinknél állítsunk jó fenytéket 's jó hadi mellerséget lábra: 's így fog öfztán lenni, hogy az alatt, míg önkéntvállalkozottjaink itthon a' hazát jól védelmezik, reguláris seregeink a' szárazon az ellenséggel viaskodhatnak.“

Frantzia Respublika.

Páris Jan. 1. ső napján. — Ismét a' Nap

nyugoti Frantzia partokra ragadta hirtelenséggel az első Konzul a' közönséges figyelmetlét, a' hóva a' múlt Dec. 30-dikán, reggeli 5 és 6 óra között, igen kevés késerőssel, ismét elútatott: Közönséges vélekedés felöle, hogy egyenesen Boulogne felé vette útját. A' Moniteur azt írja ugyan, hogy kevés napok alatt, visszra fog Párisba érkezni: de ez bizonytalan. Az Első Konzul kétség kívül nem köti magát a' Moniteur íráshoz.

Az a' Frantzia sereg, a' melly eddig a' Gen. Augereau vezérlése alatt a' Spanyol orzági határok mellett táborozott, parantsolatot vett az indulásra; hanem, merré felé fogja útját venni, még nem tudjuk. — Hirtelen az a' hír is elterjedett vala, hogy a' Napnyugoti Fr. partokon csak 100 ezer emberek fognának maradni, és a' többek valami 200 ezeren, az ország' belső részeire visszra fognának térni. Hanem, ezen hírek még eddig igen nagy szüksége van a' megvalóságosulásra, minthogy ez azt teszi fel, hogy a' békeképes alkudozások közel volnának a' tökéletességre való menetelhez; pedig ennek még eddig fundamentumát nem igen lehet látni. Azonközben beszéllik azt is, hogy az emberi vérnek megkéméllésé végett, csak külömben megeshetik a' békeképes; Maltha kiadattatása nem fog tovább sürgettetni, és hogy az Orosz Császár a' maga közbenjárását a' békeképesnek eszközésére, ujonan igen hathatósan ajánlotta volna.

Az eddig volt Párisi Komendans Gen. Jászóti, a' nagy expeditzióhoz rendeltetvén, Gen:

Murat az Első Konzul segórá lett Párisi Komendansá.

Hannoverából ismét 200-darab paripák érkeztek-meg a' Konzuláris testörző sereg számára.

* *

Néhány, Magyar Országban lévő pusztáknak, árendába lejendő botsáttatásokat illető Tudósítás.

Egy, December' 16-dikán kiadatott Fels. Udvari Dekretom szerént, méltóztatott ő Felsége rendelni, hogy az Arad Vármegyében fekvő, vőlt Modenai Kamarális uradalmakban találtató széles kiterjedésű puszták, Szionda, Balsaraga, Kappa, Damiratos, Nagy Kamarás, Kunagoth, Bandhegyes, Földvát, Apacza, Bodzas. Medgyes, és Bankutta, ennekutánna a' Béts várossa számára kívántató vágómarha' szolgáltatásra fordittassanak, és az 1804-dik elztendőben Mártzius 1 ső napján' Budán a' Magyar Udv. Kamaránál tartandó közönséges kotyavetye által, árendába botsáttassanak. E' tehát ezen végre közönségeslé tétetik, oly megjegyzéssel, hogy a' Bankuttai pusztának az a' része, a' mellyet Siklo Kamarális helységre az emlékezett előtt való idők óta alárendában bir, ide nem tartozik; és hogy azon feltételek, a' mellyek alatt a' nevezett puszták árendába foghatnak botsáttatni, valamint a' Magy. Udv. Kamaránál, úgy szintén a' Petskai Kamarális Præfek:

túránál is, a' megnézés végett mindeneknek eleikbe terjesztetnek. Kiadatott az Alsó Auftriai Cs. Kir. Kormányozószték által. Költ Bétsben Dec. 22-dikén 1803-ban. — „

Gr. Purgfall Wentzel,
Titoknok.

Jegyzések.

A' Magyar és Erdély országi Postamester uraknak másod versben is jelenteti a' Bétsi fő Postahivatalom lévő Ujságok expeditziójára ügyelő Tifztség, hogy a' hozzájuk küldött Híradásban, a' mellyben az újságok' bériből nékiek engedődő Pro Centóról tétetik emlékezet, a' 2-dik és 3-dik pontokat, a' Magyar Kurirra nézve, ekképpen értsék: — Valamint a' laistromban feljegyeztetve lévő újságokért, úgy a' M. Kurirért való előfizetésből is, a' pénznek felküldésekor 100 Forinttól 10 zet, vagy minden Forinttól 6 kr. el vonván a' magok számokra megtarthatnak, de tsak ezen meghatározott feltétel alatt, ha az újságok a' Postamesteri adresse alatt egy tsomóban kívántatnak, ellenben az olyan újságokért, a' mellyek Bétsből: az Olvasók közzül kinekkinek az ő nyomtatott adresse alatt küldödni kívántatnak, az ilyenekért az előfizetést, mind elvonás nélkül, egészzen, t. i. a' M. Kurirért fél éltendőre 6, és egészre 12 Forintot, kell felküldeni.

P. D.